

Národný park Slovenský raj na striebornej minci

Národná banka Slovenska vydáva pri priležitosti 30. výročia vyhlásenia územnej ochrany prírody v Slovenskom raji pamätnú striebornú mincu v hodnote 500 Sk. Päťstokorunačka sa razí zo zlatiny obsahujúcej 925 dieľov striebra a 75 dieľov medi. Jej

hmotnosť je 33,6 g a priemer 40 mm. Autorom návrhu je akademický sochár Imrich Svitana. Na averze je zoobrazená chránená rastlina poniklec slovenský, na reverze je Machový vodopád, ktorý sa nachádza v roklíne Vyšný Kysel. (red.)

O svetovom dedičstve

V španielskom meste Santiago de Compostela sa uskutočnila v dňoch 28.-30. novembra 1994 konferencia zástupcov výkonnej rady organizácie miest zapísaných na Listine svetového kultúrneho a prírodného dedičstva UNESCO. Zasadanie bolo rozšírené o zástupcov miest stredoeurópskeho regiónu (Slovensko, Česko, Poľsko), ktorých na rokovanie pozvala sekcia ochrany európskeho kultúrneho dedičstva Rady Európy.

Veľmi pozitívnym momentom v záchrane svetového kultúrneho dedičstva je inštitucionálne zблиžovanie a spolupráca organizácií, ktoré sa zoberajú problémami ochrany pamiatkového fondu. Rokovanie v Španieli-

sku bolo príkladom takejto spolupráce medzi organizačnými štruktúrami UNESCO a Rady Európy, ktoré zatiaľ pracovali bez výraznejšej koordinácie svojich postupov zameraných napokon na dosiahnutie rovnakých cieľov. Vďaka iniciatíve J. M. Ballestera, riaditeľa sekcie ochrany európskeho kultúrneho dedičstva pri Rade Európy, mohli sa na konferencii prerokovať i problémy stredoeurópskych štátov, ktoré majú celkom iný charakter ako problémy rozvojových alebo hospodársky vyspelých krajín.

Základnou tému rokovania bola komunikácia miest v podmienkach jazykovej rôznorodosti a k tejto téme

odzneli tri prednášky popredných európskych odborníkov. Účastníci konferencie sa zhodli v názore, že najväčšou prekážkou v rozvoji spolupráce miest zapísaných na Listine svetového dedičstva sú jazykové bariéry a problémy súvisiace s tlmočením. Náklady na tlmočenie a problémy so zabezpečovaním tlmočníkov a potrebných technických zariadení sa považujú za jednu z vážnych prekážok komunikácie a širšej spolupráce miest. Stretnutie v Španielsku tento poznatok dokonale potvrdilo v tom, že napriek určeniu rokovacích jazykov (angličtina, francúzska a španielčina) nemecky hovoriaci účastníci si museli zabezpečiť tlmočenie dodatočne.

So všeobecným súhlasom a podporou sa stretli i názory, že komunikácia miest sa musí niesť v duchu tolerancie a solidarity. Bez veľkej mieru tolerancie a ohľaduplného chápania jazykových, sociálnych, kultúrnych, spoločenských a hospodárskych odlišností krajín a miest sa nedá dlhodobo spolupracovať a napĺňať ciele organizácie miest svetového kultúrneho dedičstva. Dlhoročná prax ochrany svetového pamiatkového fondu ukázala, že účinnú ochranu výnimcoch kultúrnych a prírodných hodnôt nemožno dosiahnuť, ak nebude založená na princípe solidarity. Vážny problém, o ktorom sa na konferencii vela diskutovalo, je pohyb hnuteľného pamiatkového fondu z chudobných krajín sveta (Afriky, Južnej Ameriky, Ázie) do hospodársky najvyspelejších (Japonska, USA, Nemecka atď.). V diskusii prevládol názor, že hnuteľné kultúrne pamiatky by mali zostať tam, kde vznikli, pretože i autenticke prostredie je ich súčasťou a pre miestnením sa hodnota pamiatky znížuje o vzťahy a väzby k pôvodnému prostrediu. Vela sa diskutovalo aj o nákladoch na konzerváciu a ochranu pamiatok. Účinné riešenie tohto problému sa priamo odráža na úrovni ochrany a celkovej starnutlivosti o svetové dedičstvo.

Aj nedostatočná ekonomická výkonosť rozvojových i väčšími postkomunistických krajín je väžnou prekážkou primeranej úrovne ochrany, údržby a obnovy pamiatok i ich primeraného sprístupnenia a dôstoj-